

kmetje, ali zdaj razumete, kaj pomeni beseda „Svoji k svojim“ v ustah prvaških advokatov??

Ali naprej! „Svoji k svojim“ vpijejo danes tudi prvaški denarni zavodi, zlasti slaboznane posojilnice. Priganjači teh posojilnic so po navadi ljudje, ki so enkrat radi nemški kruh jedli, kakor n. p. znani Babič v Ptujju itd. „Svoji k svojim“, vpijejo le posojilnice, in — računajo večje obresti, ne dajo nobenega jamstva, ponarejajo bilance (Šoštanj), zapravljajo ljudski denar v neskončni lahkornosti... Koliko grdih, grozljivih slučajev bi tudi tukaj lahko našli; — škoda prostora v listu. Prvaške posojilnice čaka ista usoda, katera je takom par let dohitela vse prvaško-farške „konzumo“. Mi še ne bomo sivih las imeli, ko se ta žalostna usoda izpolni...

„Svoji k svojim“... in poštenemu človeku se stika pest, ako začuje ta sleparski klic! Z neverjetno, brutalno silo se je gnalo kmete kakor brezumno živino v „narodne štacune“. In kmetje so šteli svoje krajcarje ter s krvavim arcem spoznali, da so morali „pofel“-blago grozovito drago plačevati. Ne bomo dokazov ponavljali, — saj so prvaški listi sami prosili prvaške trgovce, naj kmete ne odirajo, — in zato rečemo: Davek na neumnost, ki ga plačujeje nahujskani kmetje s tem, da kupujejo v „narodnih štacunah“, je desetkrat višji nego vsi cesarski davki... In pri vsemu temu niso ti zapeljani slovenski kmeti s Nemcem prav nič škodovali; kajti dotični „narodni štacunar“ je svoje blago vendar-le od nemškega grosista jemal... Pa ne samo to! Nekateri branjevi in manjši trgovci po deželi so se pustili od te hujskarije zapeljati in so pričeli svoje blago pri velikih slovenskih trgovcih jemati; — grozovito se danes kesajo! Kajti bili so dan za dnevom osleparjeni in delali so brezplačno za narodnjaške velikaše. Dokazali smo svoj čas, da n. p. slovenska firma Majdič nemškim kupcem blago veliko ceneje prodaja nego slovenskim. Največji narodni trgovci se delajo torej naravnost norca iz slovenskih kmetov ter malih trgovcev... Veliko grde kletve so storili mali slovenski trgovci v zadnjih letih samo zaradi oderuškega, sleparskega gesla „Svoji k svojim“... In veliko solz, grenkih, mokihi solz so prelili slovenski kmetje-vinogradniki, samo zato, ker svojega blaga niso mogli prodati. Kajti nemški kupci so izostali, niso prišli zaradi prvaške gonje, zaradi gesla „Svoji k svojim“. Štajersko vino je gotovo izborna božja kapljica; ali znano še ni po svetu. In zato rečemo: tisti lopovaki brezvestneži, kateri so razširjevali geslo „Svoji k svojim“, napravili so grozni zločin in greh nad našimi vinogradniki. In to je najžalostnejše pri celi tej stvari: lačni, vboji slovenski kmet mora trpeti zaradi brezvestnih slovenskih prvakov...

To, edino to je globoki pomen gesla „Svoji k svojim“. Kdor ima torej v resnici srce za slovensko ljudstvo, ta mora z vsimi močmi nasprotovati laži o potrebi tega gesla!

Kajti tudi Nemci bi znali sulico obrniti in potem bi bilo slabo. Zakotni prvaški lističi bodejo tej trditvi nasprotovali, ali resnična pa le je! Kakor mrzla voda na razgretim truplu, tako so vplivali svoj čas sklepi nemških mestnih zastopov v Gradcu in Ljubnu, ki so rekli, da bodejo na prvaški bojkot z nemškimi bojkotom odgovorili! To je nevarnost, ki jo prvaški otročki à la Spindler in Cencič niti ne razumejo. Kdo kupuje štajersko vino? Nemci! In pomisliti se mora, da so druga vina cenejša in da so Nemci na druga vina bolj navajeni. Kam bi prišli veliki slovenski trgovci v naših krajih brez nemških kupcev? Povedali bi lahko celo vrsto imen teh gospodov, ki so najhujši sovražniki Nemcev in vendar živijo edino od Nemcev! Rečimo en Veselič v Veliki Nedelji, en Tombah v Št. Vidu, en Robič v Središču itd. itd. Prvaška zadruga v Velikovicu na Koroškem je svoj čas sama v „Miru“ izjavila, da živi le od nemških kupcev. Trg Središče, ki je najbolj prvaški in v katerem sme en župan Sinko naravnost vlogo sultana

igrati, proti postavi in pravici, — ta trg živi od trgovine z Nemci in nemški bojkot bi bil zanj naravnost gospodarski polom. Ravno zato se je tudi prvaška vinogradniška zadruga v Središču pritožila v deželni nem zboru, da Nemci niso hoteli njenega predragega blaga kupiti. Središčani torej, od pet do glave zaviti v rdečo-plavo-belo rjuho, katerih očenaš je beseda „Svoji k svojim“, ti Središčani jokajo in tožijo, ker Nemci niso hoteli njih vina kupiti... In zdaj vprašamo: Koliko velja geslo „Svoji k svojim“?

Nič, nič ne velja, — kajti prvaki so temu geslu poštenje odrezali!!!

Kmetje slovenski, povejte to prvaškim hujskačem!

Politični pregled.

Štajerski deželni zbor. V seji dne 28. odgovoril je grof Attems na neko pritožbo dr. Kukovca. Ta možakar, ki se vedno blamira, se je namreč pritožil, češ da se zveza kmetijskih zadrug ni ozirala na blago vinogradniške zadruge v Središču. Grof Attems pa je pojasnil, da središka zadruga svoje ponudbe sploh v pravem času ni stavila in da so njene cene veliko previsoke. Kukovec se je zopet osmešil... Potem je razpravljali deželni zbor o zgradbi nove deželne bolnišnice. — 29. januarja predlagal je profesor Verstoršek, da naj se zopet zgradi slovensko strokovno šolo v Velenju. Verstoršek, ta liberalno-klerikalni gospod, je hotel s tem predlogom le demonstrirati. Ali deželni zbor je predlog ednostavno odklonil. Potem se je pričela razprava deželnega proračuna. Prvaški poslanci so pričeli takoj s škandalom i. s. je to pot bil dr. Verstoršek prvi. Govoril je enkrat slovenski, enkrat nemški, kakor da bi bil na farškem shodu in se grozno togotil, ker je neki poslanec prvaške hujsake pri cesarju v pravi luči opial. Ta politični značaj je seveda tudi tožil, da „se Slovincem premalo da“. Odgovoril mu je izvrstno Franz, ki je pokazal na nepotrebnost šole v Sv. Jurju, ki je deželo pol milijona koštala in na kateri je celih 25 učencev! Omenil je tudi, da se je slovenskim kmetom 4 milijone kron brezobrestnega posojila za vinogradnike dalo, Nemcem pa le 115.000 K. Potem je ostal dr. Benkovič in z neverjetno predrznostjo stavil predlog, da naj se v deželni proračun stavi svote, s katerimi se bodo moglo plačati osebe, ki bode zapisavalo slovenske govore v zapisnik (!!). Torej zaradi prvaških neumnosti zopet nova krvava plačila! Seveda se je to Benkovičevo neumnost odklonilo. Potem tudi dr. Kukovec ni dalo miru; ostal je in se pritožil, da se ga ni v noben odsek izvolilo. Oj ti Revček Andrejček! — 1. t. m. pojavila se je nakrat zločinska prvaška obstrukcija. Zbornica je pričela ravno razpravo o posameznih točkah deželnega proračuna, ko je nakrat dr. Benkovič z obstrukcijo pričel. Zahteval je tajno sejo, kateremu predlogu se seveda ni ugodilo. Posl. Einspinner: Kar povejte, da se hočete danes domu peljati! Potem so pričeli prvaški poslanci z obstrukcionističnimi govori. Seveda za resno obstrukcijo ti nevedni ljudje niti zmožni niso. Kajti govoriti znajo večidel le tedaj, ako se kaj „iz glave“ nadičijo. Najprej je govoril Vrečko pol ure v slovensčini. Potem je nastopil fajmošter Osmec, ki je ravne tako bedasto čas kradel. Sicer mu je pa posl. Ornig par poštenih v obraz zabrusil. Zlasti mu je rekel to-le: Predlog osušenja travnikov ob Pulskavi in Reki sva jaz (Ornig) in Stiger že pred 2 letoma stavila. Ako bi nemški govorili, doslegli bi mnogo več za vaše ljudstvo! Medtem je prišlo do glasovanja in je predsednik zazvonil. Benkovič se je togotil, kakor kakšen „bajaco“. Poslanci so ga vprašali: Ali ste vi portir? Mi imamo drugih slug dosti! Posl. Wastian pa je Benkoviču rekel: Vaši volilci Vam bodejo hvaležni za to motenje dela! Posl. Franz: Ti volilci (klerikalni) so preneumni, da bi to razumeli! Prvaški poslanci so bili medtem zunaj, ker so mislili, da zbornica brez njih ne

bode sklepna. Ko so prišli zopet v sobo, zaklicalo se je prvaškim poslancem od vseh strani: Švindlerji, komedijanti! Dr. Kukovec se je zdaj nakrat klerikalnem pridružil in pričel tudi obstruirati. Potem je govoril Novak tako neumno, da so se mu tudi klerikalci smejali. Za Meško-tom je prišel — Bogeusmil! — Terglav k besedi. Ta mož niti pošteno pisati ne zna, pa hoče poslanec biti! Prišel je nekaj jecljati, kar mu je Benkovič na uho šepetal. Da se tak modrijan sploh ne sramuje govoriti! Ornig je imel prav, ko mu je zaklical: Vi samo plavšate! Vse se je temu nearečnemu Terglavu smejalo. Potem je govoril Pišek par minut. Za njim je govoril dr. Verstoršek 4 ure dolgo. Govoril je same bedarije. Na galeriji je nekdo trdil, da mu je od tega govora slabo postalo! Seja je trajala do polnoči! Na ta način, „delajo“ prvaki — vbojo ljudstvo!

Koroški deželni zbor. 28. januarja izročilo se je odseku razna gradbeni poročila (glede potoka Miess pri Aichdorfu, v eta pri Paternionu, o podaljšanju občinske ceste Gódersdorf, o razširjenju deželne ceste Grebinj-Plajberg itd.) Potem je predlagal posl. Kirschner ureditev deželno-kulturnega sveta za Koroško. Posl. dr. Waldner je omenil, da klerikalci onemogočijo gospodarsko delo vseh strank. Klerikalec Walcher se je pritožil, da obdržijo naprednjaki obenem gospodarske in politične shode. Odgovoril mu je dr. Lemisch, ki je omenil, da črnuhi celo razprizne politiko širijo. Postava se je končno sprejela. — Posl. Breitegger predlagal dovolitev podpore 800 K za kmetijsko razstavo v Spitalu (Sprejeto!). Nadalje se dovoli 200 K za boj proti škodljivcu „Getreidehänchen“ v občinah Steindorf, Ossiach, Hummelberg. 1000 K se je dovolilo za bistrski pot v občini Grades. Potem se je sprejela postava, da se uresniči tudi deželno zavarovanje za konje. Odseku se je izročil tudi še predlog o obligatorični vpeljavi kmetijskega poduka na vseh koroških šolah.

Gališki deželni zbor doživel je te dni svoj pretep. Časnikar Demieniczuk napadel je namreč poslanca Starucha. Ali ta in njegov brat sta časnikarja tako pretepla, da je težko ranjen. Lepe, pol ruske razmere!

Kranjski deželni zbor sprejel je postavbo, glasom katere je vsak volilec prisiljen, oddati svoj glas pri državnozbornih volitvah.

Bukovinski deželni zbor je sklenil volilno prenosov. Vlada bode zdaj zbor razpustila. Volitve na novi način se bodejo šele v jeseni vršile.

Zvišanje doklad. Valed nesrečne osrednje politike zašla je tudi Štajerska kakor vse druge dežele v hude denarne neprijetnosti. Primanjkljaj je tako velik, da predlaga deželni odbor 6% zvišanje vseh deželnih doklad in zvišanje deželne doklade na pivo od 2 K na 4 K pri 100 litrih. Kriva je temu v prvi vrsti zmešnjava v državnem zboru, vsled katere ni bilo mogoče saniranje dežel povzročiti. In teh zmešnjav so v prvi vrsti prvaški poslanci krivi.

Nove dolžbe za orožne vaje so se izdale i. s. Pri poklicu k orožnim vajah treba se ozirati na čas žetve. Prošnje za oprostitve od orožne vaje treba je strogo preiskati in le v najhujšem slučaju se sme taki prošnji ugoditi. Pri poklicu k orožnim vajah pa se mora tudi na delavske razmere vajakov ozirati.

Češki radikalcii imeli so te dni pred kasacijskim sodiščem opraviti. Toženih je bilo 47 oseb, od katerih je bilo v Pragi 7 obsojenih zaradi zapeljavanja h kršenju vojaške dolžnosti, 3 zaradi poizkušene žaljenja Veličanstva, ostali pa oproščeni. Pred kasacijskim dvorom pa so bili oproščeni tudi na težko ječo od 3 mesecev do 1 leta obsojeni. Češki patrioti, s katerimi grejo naši prvaki skozi drn in atrn.

K draginji. Poroča se, da bodejo cene posameznih boljših vrst cigar in cigaret zvišane. Baje zahteva to ogrska uprava monopola. Mi nimamo nič proti temu, ako se podražijo havane in trabuke; ali tobak za ljudstvo je itak dovolj drag.

Avstrijski državni dolg. Koncom junija 1909 znašali so vsi avstrijski dolgi 10.676 milijonov 67.454 kron. Od te velikanske svote spada nekaj čez 2.229 milijonov na skupni splošni državni dolg. 5.446 milijona pa na državni dolg avstrijskih kraljestev in dežel. Zadnji dolg se je

v preteklem letu za več kot 712 $\frac{1}{2}$ milijonov povečal. Le obresti in rente za eno leto znašajo po odračunjenju davka več kot 427 milijonov. Na vsakega državljanca pride 374 $\frac{1}{2}$ kron državnega dolga. Vsak državljan plačuje letno blizu 15 kron obresti za državni dolg.

Ogrska državna zbornica izrazila je novi vladi, kateri načeljuje znani Khuen-Hedervary, z veliko večino neznanje. Vsaka druga vlada bi pri takem položaju odstopila. Madžaroni imajo pa druge pojme a časti in politiki. Zato je Hedervary državno zbornico le zaključil. Niti razpustil jo ni. Položaj je skrajno napet.

Novi deželni zbor za Boznijo obsegal bode 92 članov i. s. 72 izvoljenih poslancev, ter 20 virilistov. Virilisti so deloma zastopniki veroizpovedb, deloma pa visoki uradniki ter dostojanstveniki. Veroizpovedbe zavzemajo v Bozniji-Hercegovini tisto mesto, kakor pri nas narodnosti. V posameznih kurijah se bode tedaj po konfesionalnem katastru volilo. 1. kurija obsega najvišje obdačene in inteligenco; 2. kurija mestne obrtnike in 3. kurije kmete. Katoličani imeli bodejo 16 poslancev, Turki 24, pravoslavni pa 31 poslancev. Za Jude prihranilo se je 1 mandat.

Na Hrvaškem se bližajo menda dnevi Rauchove vlade svojemu koncu. Baje bode novi ban dr. Tomažić. Tudi on ne bode rešil položaja. Kajti nasilneža Khuen-Hedervary in Rauch nista mogla tega storiti! Hrvatska bodočnost zahteva modernih, naprednih in svobodnih načel, ne pa zatiranja!

Vojna nevarnost na Balkanu narašča z vsakim dnevom. Na eni strani se je bati vojske Grške proti Turčiji (zaradi Krete), na drugi pa vojske Bulgarije proti Turčiji. Vse položaje je seveda odvisen od stališča, ki ga bodejo evropejske velevladi zavzele.

Kadar Turki seditjo. V Soloniku so obsodili turški sodniki iz političnih vzrokov 8 Bulgarov na smrt. Vsa Bulgarija je zdaj pokonci. Na obeh straneh se pripravljajo in bati se je, da se izvrši v kratkem vojska med Turčijo in Bulgarijo!

Dopisi.

V trgu Lembergu, dne 29. januarja 1910. Slavno uredništvo! Preteklo noč ob 1. uri in 5 minut smo čutili tukaj močan, pol minute trajajoč potres. Po odmoru petih minut je spet 2 krat zaporedoma malo pozibalo, in čez četrto ure spet. Eden gospod je bil danes zjutraj pri meni in mi je povedal, da so v Šmarji ob 4. zjutraj tudi čutili potres. O tem času pa sem jaz spal in nisem nič čutil. Potres je prišel od jugozapada.

Od sv. Urbana pri Ptuj. Tudi pri nas smo zadnji potres precej občutili, pa vas hvala Bogu, da se nobene nesreče ni prigodilo. Dobro bi pa vendar bilo, ako bi se nekatere osebe, katere tukaj nemir delajo, vas v glavi pretresale. Imeli smo v tukajšnji srenji predstojniško volitvo, pri kateri se nam je po naši zadovoljnosti predstojnik izvolil. Ker pa ta volitva ni po volji klerikalcem izpadla, so taisto (pa kar se je najbolj smešno) ravno taisti ki je volitvo vodil, ter po prejšnji marljivi predstojnik in pa še dva druga; od kojih za enega bi boljše in lepše bilo, da bi se svojega poklica držal in pri posvetnih rečih miroval — za neveljavno spoznali. Ako pa bi volitev po njih volji izpadla, tedaj pa bi veljavna bila! Ti imenovani so tedaj čez volitvo pristopbo vložili; ker se pa ni zadostovalo, je nekatere oseba, (saj njo vsi dobro poznamo) novo izvoljenega predstojnika v „Gospodarju“ osmešiti poskušal in njemu njegovo starost predbočeval ter ga obsodil, da hira; pa ta samega sebe ne vidi, ker še je blizo polovico od zgornega mlajši, pa že bolje hira, kakor oni. Zatoraj pa, pometaj poprej pred svojimi durmi, potem šele idi dalje! Občudovanja pa je ta tudi vreden, ker še ne pozna, da se pravi: „spoštuj starost!“ Fej te bodi! Bog nas obvaruj nemirnežev!

Urbančani.

Sv. Jakob sl. gor. Prosim Vas, gospod urednik, za malo prostora v Vašem cenjenem listu. Vendar je že „Štajercu“ znano, da nas klerikalci v zamazanem mariborskem listu z grdimi povzkami napadajo, dolgi čas je bilo vse v lepem miru, ali zdaj, ko se občinske volitve bližajo, nasprotnikom ta volitva po glavi beeni; stra-

šansko agitirajo proti nam, pa mi se ne bojimo ničesar. Nibde ne pomni tukaj, da bi kedaj nasprotna stranka pri občinski volitvi zmagala. Ravno tako si mislimo, da bo tudi zdaj. Le držimo trdno skupaj! Ne pustite se od nasprotnih stranke pregovoriti, kajti oni bojo delali na silo. Nadalje naj bo povedano, da dopisunček „Slov. Gospodarja“ zmerja ali šinfra nas in sicer kak je razvidno v tem zamazanem listu tako-le: kakšna sramota je za cele občino Jakobsko, da ima tak „čudne“ osebe v občinskem odboru. Dragi „Štajerc“! Misliš, da je dopisunček lep? A kaj še je kak no čučkovo žr. Nadalje pravi, da ob največjih praznikih, njih te čudne imenitne osebe ni viditi v cerkvi. Ja gospod dopisunček, tebe mi tudi redkokdaj v cerkvi vidimo in vsakokrat te vidimo brez rožnega venca; ti imaš navadno roke v žepu in gledaš visoko po cerkvi, kako pajki v kotih gneздо predejo. Veš ti gospod dopisunček, morebiti ti ni znano, zakaj mi tak redkokrat v cerkev pridemo; ne veš, da mi imamo v kapeli na Kuserniku štev. 26 katera je dvakrat blagoslovljena, vsako nedeljo križev pot; te povabimo dopisunček, pridi v kapelo tudi na križev pot; pa to ti povemo, brez rožnega venca ne smeš priti! Dopisunček! Mi ti svetujemo, pusti nas rajši pri miru, pometaj ameti popred pred svojim pragom, potem šele začni pred našim! Za danes dosti!

„Čudni“ odborovi opazovalec.

Sv. Barbara pri Mariboru. Večkrat, gospod urednik, sem alisal ta-le pogovor: Od kje ste Vi doma? — Iz sv. Barbare. — Aha, Barbara „türn-špic“! — No, zdaj pa je v sv. Barbare „türn-špicu“ luknja. Zgodila se je namreč hudobija. Nekdo (ime in stan povemo morda v kratkem), ki je sam lovec, našantal je namreč svojega sina, da naj strelja na jabolko na zvoniku. Lu fant res strelja ter jo zadene s 5 šretinam ter ji napravi tako 5 luknjic. Pretekli mesec bil je hud veter in jo napolni s svojo silo ter ji prelomi os in jo prevrne s križem vred v znak po zvoniku. Potem, ko so jo vzeli iz zvonika, so našli luknje; ali zajca ni bilo v jabolki, pravijo šolarji. Radovedni smo, kdo bode zdaj možno odpiral. Opozarjamo cerkvene odbornike, naj pravo ukrenejo. Kajti take hudobije se še ni poročalo!

Farani.

Rogaška Slatina. V nedeljo dne 13. februarja t. l. ob 2. popoldan priredi tukajšnja kmet. podružnica v gostini „pri pošti“ svoj redni občni zbor, pri kateri priliki tudi strokovni učitelj g. Erhart iz Maribora o času primernemu kmetovanju govori. K obilni udeležbi vabi odbor.

Ojstro pri Hrastniku. Tukaj pri nas se začelja tudi nova doba, tudi tukaj se bo nehala tista lepa klerikalna komanda. Odkar je prišel k nam nemški g. betribaleiter Wend, je že in še bo napravil red v rudniku, katerega smo mi napredni rudarji že leta sem težko pričakovali. Kajti do sedaj je bila taka komanda, da kdor je bil klerikalno črn na duši in telesu, kdor je bil prilizjen hinavec, ta je dobil dobro numero (Orta), da je lahko zaslužil, kdor je bil pa naprednjak, tega se je zaničevalo tako, da nikdar ni dobil take numere (Orta), da bi se dalo kaj zaslužiti. To sekiranje je bilo vse od Drnovška. Smešno reči, da velika skleda se je preobrnila tistemu Drnovšku, pardon! visokošolanemu klerikalnemu Slovancu gospodinu Obersteigerju in pa njegovim podrepanikom. Upamo ker vidimo, da za naprej bo boljša komanda, kajti kakor vidimo je gosp. betribaleiter Wend v prvi vrsti strog za znašnost rudnika (jame), drugič pa ne oziraje se na stranko bi ene ljubil, druge pa sovraščil, za vse enako, kar bo kdo z rokami zaslužil (ne statistin prilizjenjem jezikom) to bo plačal. Mislimo da ne bo več take surove komande, kakor je bilo to do sedaj. V Hrastniku so gosp. Wenta spoštovali rudarji, npamo da ga bomo tudi mi!

Ojsterčani.

Z Muta. Naša občina se je nekoliko pomirila, odkar se je sodnijsko in glavarstveno doglalo, da ne kaže nekaznovano preobračati političnih kozlov, posebno pa ne razobešati ruskih zastav o priliki avstrijske veleslavnosti. Še veljajo v Avstriji postave, katerim se treba ukloniti neglede na politično prepričanje. Komur se pa sline cedijo po ruskih stehap in pa po Sibiriji ima lepo prilžnost: kar odrine naj. Mi bomo tako na boljsem: toliko in toliko hujakačev manj. S studom sem včasih čital, kako so

se zaganjali v našega preljubljenega župana, ki je obenem mogočen tovarnar. Vprašal sem se večkrat, kaj je neki ta gospod storil, da se ga tako napada. Na stotine in stotine družin on preživi. Te družine so skoro samoslovenske. Ko hitro bi gospod Erber s tovarniškim delom prenehal, bilo bi porinjenih sto in sto družin na cesto. Te družine bi se prav lepo zahvalile hujakačem. A kaj nam hujakačem beda svojih rojakov! Dovolj je, da je par profesorjev in advokatov mariborskih zadovoljnih s svojimi tuk. podrepaniki. — Komaj pričakujemo te mariborske gospode v našo okolico, čas občnih zborov raznih društev je tu, toraj korajža! Ne skrivajte se po mariborskih beznicah! Pričakujemo vas!

San Mateo Kalifornija. Dne 19. januarja 1910. Ne čudite se, cenjeni urednik, da se sedaj oglašam že iz Kalifornije. Pred kratkem pisal sem iz Seattle Wash. Današnji gnili roparski zistem je že tako urejen, da se revni sloji moramo pehati iz kraja v kraj za koščkom kruha. Za delavca je povsodi ena in ista mizerija, medtem ko se požrešni kapitalisti v zlatu valjajo. Mesto San Mateo leži 1000 milj južno od Seattle ali 50 milj od San Franciske Kal. ob morskem obrežju. Za delo iskati, tukaj niti govora ni! Dela niti kapiti ne moreš; kaj še, da bi ti kdo dela dal. Ali občudovanja vredna je tukaj krasota narave. V tem oziru res nadkriljuje Kalifornija vse ostale države v Ameriki. Tukajšno mesto je vse zavito v enem veliki temnosensnatem parku, obraščeno z nežlahtnejšim drevjem, katero drevje svoje zelene barve nikoli ne izgubi. Široke palme bambov, visoke goste obraščene oljke, pa zabranjujejo čez dan precej močno pihljajočega vetra; v mraku pa veter popolnoma potihne, nakar nastopi prav hitra, mirna in prijetno hladna noč. Stanujejo tukaj sami milijonarji, kateri so pribežali iz San Franciske začasu groznega potresa. Podnebje je tukaj prav prijetno in zdravo, snegu je zabranjena tukaj njegova disciplina... Rojake iz daljave srčno pozdravljam! Več poročam iz San Francisko.

A. Wershnig.

Novica.

„20. IX. 1908 Ptuj.“ Zagriženi, od grde hujkarije živeči prvaki izdali so „narodne kolke“ s gorajšnim napisom. Pošta ima pa določbo, da politično-demonstrativne stvari ne prevzame. Poleg tega je zdaj državno pravdnistvo na podlagi § 302 kazenskega zakona konfisciralo te „kolke“ in se bode vsakdo, ki jih prilepi, tudi sodnijskim potom zasledoval. To je tudi čisto prav, kajti ti „kolki“ sploh niso imeli drugega namena, nego razširjevati sovraštvo in boj. Zanimivo pa je, da so pričeli prvaki v svojih umazanih cunjah popolnoma nedolžne poštne uradnike zaradi tega hujakačega „kolka“ kranjskih rogovčičev napadati. Neki poštenci, starejši c. k. poštar nam v tem oziru sledeče piše: „V nekaterih slovenskih časnikih so se nekateri c. k. poštni uradniki zategadel napadali, ker so sprejem pošiljatev, na katerih so bile zgoraj omenjene marke prilepjene zabrnili. Ali zgodilo se je to šele v zadnjem času, ko se je ta marka na podlagi § 302 kazenskega zakona od c. k. justične gospodske zaplenila. Ker vsaki c. k. poštni uradnik svojo službeno dolžnost dobro pozna in se strogo po ukazih svoje višje gospodske ravnati mora, je njemu tudi dovolj znano, ne pa da bi se potreboval od kakšne privatne in nepoklicane strani kakšni podnak, posebno ukaze razcedevati. Po tej poti se tedaj javno naznani, da je v tej zadevi na vse c. k. poštne urade ukaz došel, da so vse v zgoraj omenjeno marko nalepljene pošiljatev iz c. k. poštne prometa izključene. Nazadnje pa še se omeni, da naj osebe, katerim niso c. k. poštne zadeve popolnoma znane, na svoj krulek pazijo in da druge poštene in mirne osebe po časnikih nepravilno ne bližajo in obirajo, ker je ta pot le onim samim v nesramnost in nečast. — Tako piše omenjeni g. poštar in mu damo popolnoma prav. Prvaki pa naj se sramujejo!

Šola in vera. Kakor znano, so klerikalci v svojem bistvu sovražniki šole in sploh izobrazbe. Zato lažejo tudi vedno, da škoduje šola, odnosno učiteljstvo, verstvu in cerkvi. Žalibog, da je še